

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7614

гр. София, 10.10.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в закрито заседание на 10.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **7192** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано е по жалба на А. С. Р., гражданин на К., срещу отказ за издаване на виза от 14.12.2018 г., издаден от Завеждащ консулска служба в Посолството на България в К., по заявление за издаване на виза № 1800137/11.10.2018 г.

В изпълнение указания на съда, в заявление от 07.10.2019 г., представляващо допълнение към жалбата, жалбоподателят излага основания за обжалване на отказ за издаване на виза от 14.12.2018 г. и доводи за незаконосъобразността му – допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон и целта му. Посочва, че отказът не му бил връчен, бил антидатиран и немотивиран. Твърди се, че в акта не са посочени и обсъдени доказателствата, представени към заявлението за издаване на виза. Изложени са доводи, че липсата на мотиви и непосочването на конкретната хипотеза по чл. 10, ал. 1, т. 24 ЗЧРБ са нарушили правото на защита на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав приема, че жалбата, с която е сезиран, е недопустима, поради следното:

В чл. 9а, ал. 2 ЗЧРБ са регламентирани видовете визи – т. 1) за летищен транзит (виза вид "А"); 3.) за краткосрочно пребиваване (виза вид "С"; т. 4) за дългосрочно пребиваване (виза вид "D"). Според чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ (обн. ДВ, бр. 97/06.12.2016 г.) отказите за издаване на виза могат да се обжалват по реда на АПК относно тяхната законосъобразност. В ал. 4 на същата правна норма е посочено, че отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ). Предвиден е съдебен контрол по отношение на отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 1 и т. 3 ЗЧРБ и изрично е изключен по отношение на откази за визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 ЗЧРБ. Разпоредбата на чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ (ДВ, бр. 97/2016 г.) представлява предвиденото в чл. 120, ал. 2 от

Конституцията изключение от общата клауза за обжалваемост на актовете на администрацията и препятства осъществяването на търсения съдебен контрол за законосъобразност.

От доказателствата по делото е видно, че жалбоподателят е заявител на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, вид "D", но в подадената жалба срещу отказа за издаването ѝ не е налице заявено нарушаване на права по ЕКПЧ. Оплакванията в жалбата и в допълнението към нея, в основната си част свързани с нарушения на административнопроизводствените правила, не представляват твърдения за засягане на основни права и свободи по ЕКПЧ. Следователно в случая не е налице изключението, визирано в чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ, обуславящо допустимост на жалбата.

Поради гореизложеното жалбата следва да бъде оставена без разглеждане и производството по делото да бъде прекратено.

Воден от горното и на основание чл. 159, ал. 1, т. 1 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 3 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на А. С. Р., гражданин на К., срещу отказ за издаване на виза от 14.12.2018 г., издаден от Завеждащ консулска служба в Посолството на България в К., по заявление за издаване на виза № 1800137/11.10.2018 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело № 7192/2019 г. по описа на Административен съд София-град, Първо отделение, 3 състав

Определението може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: